

Municipis | Antonio Mora Vergés | Actualitzat el 06/02/2011 a les 16:17

Pont de Clariana de Cardener, també de Buida-sacs

Vista superior del Pont de Buida-sacs. Foto: Antonio Mora Vergés
No trobava -contra la infundada creença popular que a Internet s'hi troba informació de tot cap dada d'interès en relació a aquest pont que s'anomena també Pont de Buida-sacs ni del molí proper, avui en estat de gran ruïna.

Diverses vistes del Pont de Clariana de Cardener. Foto: Antonio Mora Vergés

El molí està datat entre els segles XII - XIII, i se'l considera "romànic" pel que fa a la seva construcció. El pont està datat entre els XVII - XVIII, i se li adjudica l'etiqueta "obra popular".

En absència de fonts informatives fiables, toca formular hipòtesis: El pont original -no l'actual existia fins i tot abans que el molí, al que molt tardament, i com a conseqüència d'un episodi polític de molt mal record per a Catalunya i el catalans, se'l començarà a conèixer amb aquest tant peculiar nom de Buida-sacs. Ens referim a la cessió feta per Felip IV de Castella i III d'Aragó, a la Corona Francesa, dels territoris del nord de Catalunya a canvi de mantenir les possessions a Flandes.

Com a conseqüència d'aquesta acció, malnomenada Pau dels Pirineus (1659) -que únicament podem qualificar com de traïdoria- les poblacions de la Catalunya nord, sotmeses al rei de França, es van veure obligades a comprar només la sal del rei, que era d'inferior qualitat a l'acostumada de Cardona. Això va donar lloc a un llarg període d'inestabilitat econòmica i política, ja que els territoris afectats van conspirar durant anys per tornar a unir-se amb el Principat, i les autoritats catalanes també es van resistir a acceptar la partició, que no es va poder fer efectiva fins al 1720.

La decisió de les autoritats reials franceses, va comportar que ramaders bàsicament, però també altres sectors econòmics s'intentessin abastir de la sal del Bages mitjançant el seu contraban. Això va fer augmentar exponencialment el tràfic per aquest punt -obligant a refer el pont- on es col·locaven els burots dels poderosos senyors de Cardona, que aprofitaven el fet que aquest fos el camí triat pels traginers i mulaters per dur la sal fins a la frontera, i després de creuar-la, vendre-la de manera il·legal, per fer pagar peatges -que han recuperat amb entusiasme els nous senyors feudals- i d'aquí que els usuaris del pont el coneguessin com a Buida-sacs.

A diferència de Gibraltar, cedida a Anglaterra el 1713 pel Tractat d'Utrecht, cap govern espanyol -tampoc els posteriors a l'any 1.978, que s'adjudiquen la categoria de democràtics- ha demanat mai la restitució dels territoris nord-catalans cedits en el Tractat dels Pirineus.

